

[H. C. Hansen.]

os alle at vise hensyn, men uanset hvilken sammensætning eller farve regeringen har, er det i første række den, der skal vise sine evner til at komme med forslag, der har mulighed for at blive gennemført.“

Det er ikke min egen opfindelse, denne formulering. Det er et citat af den højtærede statsministers tale i oktober måned, da han var i opposition.

Hvis hans fasthed dengang havde præget den regering, der nu bærer hans navn, havde vi måske været et stykke vej længere fremme. Nu er der ikke mange roser at overrække regeringen, der endda for importens vedkommende klamrer sig til fremgangsmåder, som dens eget, jeg havde nær sagt, nationalbudget forkaster. Efter syv måneders regering må regeringspartierne erkende, at de ikke på noget som helst væsentligt område har indfriet de løfter, de gav vælgerne ved valget i september sidste år. De økonomiske muligheder herfor har ikke foreligget, siger man, og det er rigtigt, men de forelå heller ikke på det tidspunkt, da man så letsindigt afgav sine løfter, og det beklagelige for disse partier er, at det vidste de godt, men de foretrak at lade, som om de ikke vidste det.

Det er de gamle partier i denne sal, der har hjulpet regeringen til de opnåede resultater, og jeg må måske indskyde, at det ville have været forfriskende, om det var kommet til udtryk i finansministerens tale. Afgørende er det imidlertid, at hverken den økonomiske årsoversigt eller finansministerens tale har draget egentlige konklusioner af stillingen med henblik på den nærmeste fremtids økonomiske politik.

Den højtærede finansminister henholder sig til, at vi må afvente efteråret og det klare grundlag, som de kommende måneder kan give os, før vi tager standpunkt til den fortsættelse af den økonomiske politik, som det høje ting skal beskæftige sig med.

Hvis den højtærede statsminister skulle have kommenteret denne situation i oppositionstilling, ville han sikkert have udtalt sig som i oktober 1950, da han sagde:

„Men allerede nu kan det jo ses, at regeringen sidder og venter på, at noget skal vise sig.“

For landets skyld må man da håbe, at det, der skal vise sig, vil se bedre ud, end vi frygter.

Elgaard: Jeg kan på venstres vegne anbefale forslaget til lov om tillægsbevilling til vedtagelse.

Jeg føler ingen anledning til ved denne lejlighed, i den økonomiske situation, som verden befinder sig i i øjeblikket, at optræde som økonomisk vismand, så meget mindre som den højtærede finansminister har givet en oversigt vedrørende regeringens bedømmelse af de økonomiske forhold, men der er et par områder i forbindelse med den nuværende stilling, jeg gerne vil sige lidt om.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen mente, at regeringen havde taget sig opgaverne forholdsvis let og ikke havde været nær så beslutsom, som den højtærede statsminister var, da han var i opposition; men jeg synes i og for sig ikke, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen havde rigtigt smæld i stemmen, da han sagde dette, eller at han fremførte den argumentation, der var nødvendig for at rette denne anklage.

Regeringen har siddet i syv måneder. Vi går tilbage til november 1950. Jeg tror, at det lovgivningsarbejde, der gennemførtes dengang, havde en betydelig værdi, og jeg tror også, at det havde en betydelig indvirkning på den økonomiske situation, landet stod overfor, og jeg tror, at det resultat, der kom af samarbejdet mellem de fire gamle partier, måtte siges at være det samlede uddrag af partiernes vurdering af den økonomiske stilling.

Når jeg så fra det arbejde, der blev udført i november 1950, vender mig til det arbejde, der er udført fra 1. februar 1951 og frem til dette øjeblik, da en ny serie af love af vidtspændende karakter og stor økonomisk rækkevidde er ved at være bragt i hus, forstår jeg ikke, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen kan mene, at regeringen ikke har interesse for sine opgaver og ikke er gået til sagen med målbevidst arbejdsenergi. Jeg synes tværtimod, man skal lede længe — men nu er tiden jo også en anden — i Danmarks politiske historie for at finde en regering, der i en vanskelig tid og under vilkår som dem, denne regering har at arbejde under, har nået flere og større resultater end den nuværende regering. Jeg tror, jeg har lov til at sige, at disse resultater ville være blevet endnu bedre, endnu mere virkningsfulde og derfor også langt mere tilfredsstillende i henseende til at løse opgaverne, hvis regeringens oprindelige forslag både i november 1950 og i år fra oppositionens side var blevet imødekommet i større udstrækning, end det skete.

Imidlertid skal jeg ikke bebrejde det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at han mindedes den nuværende statsministers oppositionstale, medens det ærede medlem